

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1179/2019
13.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милутина Шендековића и др., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 3. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милутина Шендековића, адв. Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 1К 41/16 од 04.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 451/19 од 27.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милутина Шендековића, адв. Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 1К 41/16 од 04.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 451/19 од 27.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 1К 41/16 од 04.03.2019. године, између осталих Милутин Шендековић оглашен је кривим због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од пет година у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 26.01.2016. године па надаље, као и време проведено у задржавању од 24.01.2016. године до 26.01.2016. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 451/19 од 27.06.2019. године, изреком под два жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу, жалба окривљеног Милутина Шендековића поднета лично, жалба бранилаца окривљеног Милутина Шендековића, адв. Слободана Сташевића и адв. Миодрага Глоговца у целости и жалба браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Илића, у неусвојеном делу, одбијене су као неосноване, а пресуда Вишег суда у Шапцу 1К 41/16 од 04.03.2019. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Милутина Шендековића, адв. Миодраг Глоговац поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом

да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи правноснажне пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милутина Шендековића, адв. Миодрага Глоговца је неоснован.

Бранилац окривљеног Милутина Шендековића, адв. Миодраг Глоговац, у захтеву за заштиту законитости наводи да је доношењем побијаних правноснажних пресуда повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а у образложењу захтева наводи да се пресуде заснивају на вештачењу барутних честица са возила окривљеног Шендековића, за које узорак је узет дана 25.01.2016. године, док је вештачење извршено 27.01.2019. године, а да су честице за потребе вештачења узете без присуства окривљеног и његовог браниоца. С тога, према захтеву, предметно вештачење представља недозвољен доказ на коме се не може заснивати судска одлука, из чега произилази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да је наредбом Вишег јавног тужиоца Ктр 69/16 од 24.01.2016. године, Одсеку криминалне технике ОКП ПУ Шабац одређено узимање узорака за форензичку анализу магнетним туферима са делова моторних возила – ради балистичког вештачења и утврђивања барутних честица – трагова нитрита, а наредбом надлежног јавног тужиоца Ктр 69/16 од 27.01.2016. године, одређено да се обави балистичко вештачење утврђивања присуства барутних честица на барутним туферима.

Дакле, из наведеног произилази да узимање узорака за форензичку анализу није самостална доказна радња предузета од стране овлашћених лица полиције, већ је мера извршена на основу наредбе надлежног јавног тужиоца (члан 285. став 1. и 3. ЗКП) коју су овлашћена службена лица предузела у складу са овлашћењима полиције из члана 286. ЗКП, да у предистражном поступку предузима потребне мере у циљу откривања и обезбеђења трагова кривичних дела и предмета који могу послужити као доказ и самим тим не представља доказ на којем се пресуда не би могла заснивати, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

С тим у вези и вештачење наведених честица обављено је у складу са одредбама ЗКП и исто представља доказ који се може користити у кривичном поступку, па с тога наводи браниоца којима се указује на сумњу на контаминацију честица које су предмет вештачења, не доводи у питање законитост овог доказа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић